

Helden op poten

Winkie

de stoere postduif

Fiona Rempt

Illustraties

Barbara Mulderink

kluitman

Lees ook:

Een duif als postbode

Heb je wel eens een brief gekregen
die werd gebracht door een vogel?
Dat klinkt gek, maar het kan.
Goede kans dat de postbode een duif was,
een postduif.
Zoals de naam al zegt, kunnen deze dieren
de post brengen.
Meestal in de vorm van een briefje
dat opgerold aan een poot wordt gebonden.
Al duizenden jaren worden er op die manier
berichten verstuurd.

Nur 287/IPP112501
Bisac JUV043000 / JUV016050
© Uitgeverij Kluitman Alkmaar B.V.
© MMXXV Tekst: Fiona Rempt
© MMXXV Illustraties: Barbara Mulderink
© Foto's schutbladen: © IWM CH 5009, CH 5010, CH 5011 & HU 45623
Omslagontwerp: Petra Gerritsen
Alle rechten voorbehouden, inclusief het recht van reproductie
in zijn geheel of in gedeelten, in welke vorm dan ook. Geen enkel deel
van dit boek mag worden gebruikt voor het trainen
van kunstmatige intelligentie.

fionaremp.nl
barbaramulderink.nl
kluitman.nl

BIJ KONINKLIJKE BESCHIKKING
HOFLIVERANCIER

1.

Een beroemde pieper

Postduiven zijn bijzondere dieren,
maar de ene nog net wat meer dan de andere.
In 1940 kroop in Schotland een hele speciale pieper uit
haar ei.
Zo noem je het kuiken van een duif,
vanwege het geluid dat ze maken.
Piep, piep, piep!

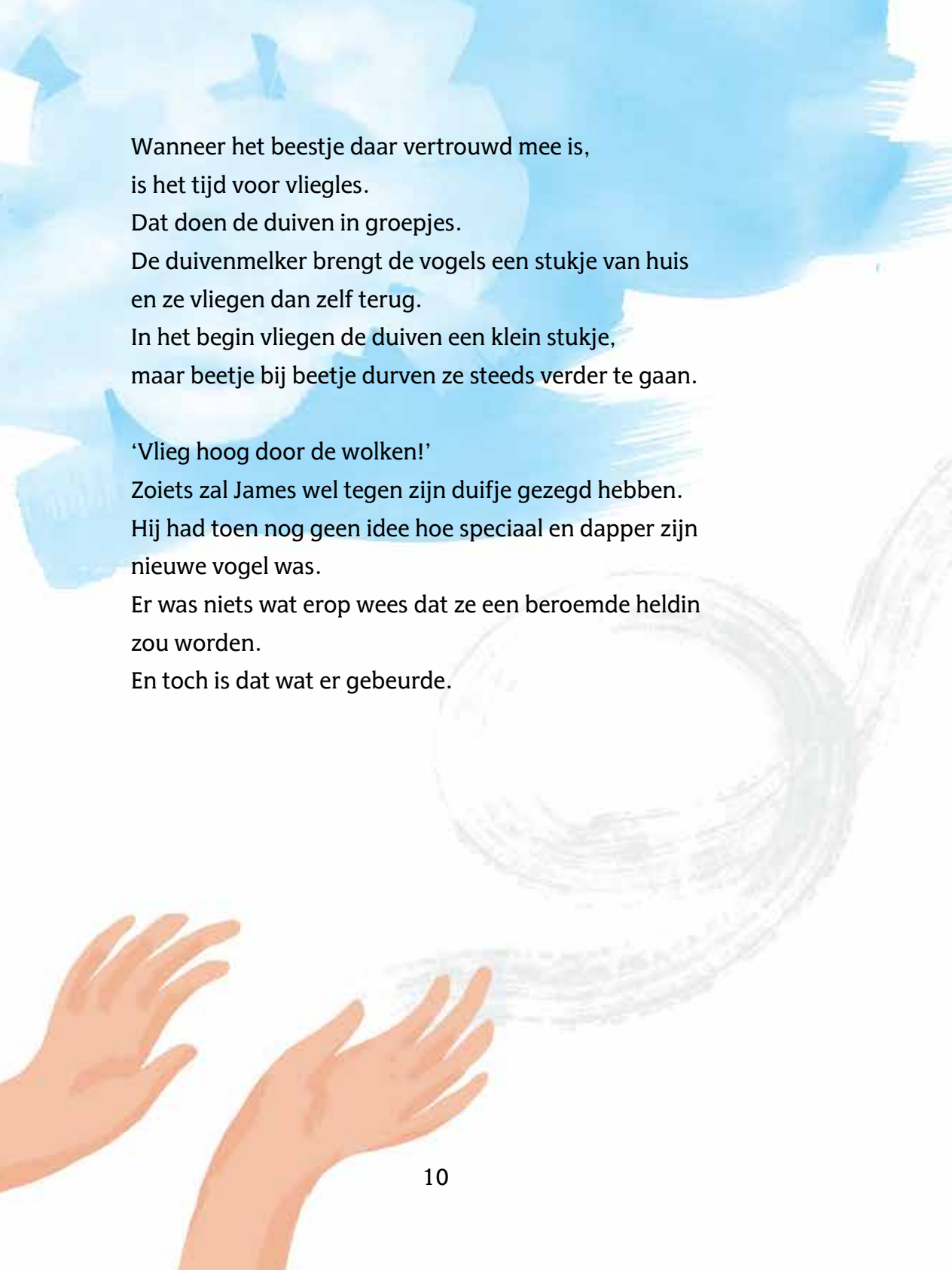

Het was een rotsduif.
Een duivin, dus een meisje.
Net als alle kuikens van duiven
was deze pieper blind en bedekt met geel dons.
Ze werd geboren in de duiventil van James Ross.
Daar kreeg ze alles wat ze nodig had.
Voedsel, vers water en een veilige plek om te wonen.

Toen de pieper na een paar weken veren kreeg,
kon ze al heel snel vliegen.
Dat is normaal,
want duifjes groeien altijd heel vlug.
Het was tijd om met haar lessen te beginnen.
Ze werd een duif met een beroep: postbode.

De kleine postduif had alles wat ze kon wensen,
behalve een naam.
Om haar poot droeg ze een ring van metaal,
maar daar stond alleen een nummer op.
Dat was om de duiven uit elkaar te kunnen houden.
Al zal James Ross zijn duiven ook wel zonder nummer
herkend hebben.
De band tussen postduif en eigenaar is uniek.
Iemand die duiven houdt, noem je een duivenmelker.
Duivenmelkers zijn niet alleen de verzorgers,
maar leren de vogels ook alles wat ze moeten weten
voor hun werk als postbode.

Bij de eerste les leren ze de omgeving waar ze wonen
kennen.
Dat is de plek die de duif altijd terug moet kunnen
vinden.
De vogel zit op een hoge paal bij de duiventil en kan zo
alle kanten op kijken.

Wanneer het beestje daar vertrouwd mee is,
is het tijd voor vliegles.
Dat doen de duiven in groepjes.
De duivenmelker brengt de vogels een stukje van huis
en ze vliegen dan zelf terug.
In het begin vliegen de duiven een klein stukje,
maar beetje bij beetje durven ze steeds verder te gaan.

‘Vlieg hoog door de wolken!’
Zoiets zal James wel tegen zijn duifje gezegd hebben.
Hij had toen nog geen idee hoe speciaal en dapper zijn
nieuwe vogel was.
Er was niets wat erop wees dat ze een beroemde heldin
zou worden.
En toch is dat wat er gebeurde.

Net als veel andere postduiven in die tijd,
kreeg deze duif ook een tweede beroep.
Ze ging voor het leger werken.
Ze had nog steeds geen naam,
maar kreeg wel een code: NEHU-40-NS1.
NEHU stond voor North East Homing Union
(Noord Oost Postduiven Unie),
de plek waar deze duif uit haar ei gekropen was.
40 was het jaar waarin ze geboren werd (1940).
NS verwees naar National Service.
Daaraan kon je zien dat deze duif
in dienst was van het Britse leger.

Dat is best gek toch: een duif in het leger?
Waarom deden er vogels mee met de strijd
en wat moesten ze doen?

2

Slimme vogels

Om dit verhaal goed te kunnen snappen, moet je eerst wat meer weten over de tijd waarin het speelde.

Dat was tijdens de Tweede Wereldoorlog (WOII).

Die oorlog duurde van 1939 tot 1945.

Het was een heel grote oorlog, waar veel landen mee te maken hadden.

In de strijd speelden vliegtuigen een grote rol.

Vliegtuigen met een motor zijn er sinds 1903, maar ze werden steeds beter en sterker.

Radio was er toen ook al.

Daarmee werden de meeste berichten verstuurd, maar de radio werkte niet altijd.

Het ding kon kapot gaan of de vijand kon mee luisteren.

Daarom waren postduiven soms veiliger.

En al helemaal in geval van nood.

In de oorlog gingen er altijd postduiven mee aan boord van een vliegtuig of schip.

In geval van nood konden ze naar huis vliegen met een briefje.

De slimme vogels brachten ook berichten over vanaf het front, waar gevochten werd.

Tijdens WOII werkten er wel 250.000 postduiven voor het Britse leger.

Een van hen was duif NEHU-40-NS1.